

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Quantùm etiam Diui, & Diuorum reliquiæ rebus magicis aduersentur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

ad alui profluuium redegit, vt testatur tunc maximus eius Sectator Staphylus, & post eum Lindanus alijque. Nimirum meruit impurus exorzista à spiritu immundo contaminari. Neque se-
 cus parochus Lutherano (quem dæmon contempfit & afflixit, à Franciscano facile eiectus) euenisse anno 1582. Birgellis; atque æquè frustra Anno 1583. Augustæ Vindelicorum in illo laboratum à pluribus Ministris Confessionis Augustanæ (quem Doctor Simon Pastor Catholicus expulit) narrat Bredenbachius. Vt autem etiam Caluini virtutem in dæmonibus abigendis mundus agnosceret, Anno 1566. ex ore energumænæ Landunenensis, tota Gallia, ac toto orbe Christiano celebratissimæ, Dæmon Caluinianos irridens clamabat cunctis audientibus, nihil sibi, ab illis metuendum, quoniam amici essent, & fœderati. Sicut testantur acta Gallice scripta, summa fide, & Fæus in Energumeno, seu Alexicaco. Quo successu viuam à mortuis conatus sit reuocare Caluinus, constat. Igitur verè de hæreticis affirmare licet, quod Tertullianus dixit, vt de viuis mortuos fecerunt, ita eos, in hominum corpora dæmones immisisse; cùm Catholici hos eiecerint, & de mortuis viuos reddiderint.

Quartum remedium itaque est, vt ab hoste & hostilibus remedijs abhorreamus, atque ad Deum Diuosque recurrentes dicamus: Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus: Deus meus adiutor meus, & sperabo in eum. Neque satis est, ab hoste, sed etiam ab omnibus, quæ hostis sunt, vel fuerunt, abhorrere. Etiam musca morientes perdunt suauitatem vnguenti. Quod docuit B. Glyceria martyr, è cuius corporeis exuvijs, vnguentum suauissimum, & omnibus morbis saluberrimum fluere solebat. Aliquando Episcopus Perinthi inscianter argenteum vasculum emit, quod antè magicis ministerijs fuerat adhibitum. Quod vbi factum, statim desijt sacri fluor vnguenti. Aded non conuenit inter cælum & orcum. Quare noua, vt scribit Nicephorus, percussus Antistes ad preces confugit, diuinoq; impulsus Spiritu vas nouum amouit, & antiquum reposuit, ac protinus vnguentum, sicut prius, scaturire cœpit. Quocirca rem diligentius inquirens, comperit, vas illud nefandis rebus seruasse. Quod simul atq; ad aures Imperatoris peruenit, habita questione, tanti criminis reum,

Ooo

uti

Staphyl. in absoluta respons. contr. Smidel. Lindan. in Dubitatio dial. 3. c. 1. Bredenbach. lib. 7. Collat. c. 40. Bredenbach. lib. 7. collat. cap. 42. & 43. Vide Delr. lib. 3. diiq. p. 1. q. 7. sect. 1.

Tertull. lib. de Præscript. cap. 30.

IX.

Psal. 17. 30

Eccles. 10. 1.

Niceph. l. 18. hist. cap. 52.

Guilielm.
Abb Bonz-
uallis in vita
S. Bernard.
apud Sur.
10. Auguſt.

vti par erat, ſupplicio affici juſſit. Vſque adeò & Imperatores in terris, & Diui in cælis à rebus magicis abhorruerunt. De D. Bernardo dicitur in vita eius: *Cùm Bernardus adhuc puerulus graui capitis dolore vexatus in lectulum decidiffet, & mulier quadam dolorem carminibus mitigatura ad eum acceſſiffet, ille acri indignatione commotus, incantatricem clamoribus à ſe repulit, abegitq;: & impetu quodam Spiritus è lecto exiliens, mox diuinitus ab omni dolore ſe liberatum agnoſcit.* Nimirum meretur Numinis auxilium, qui dæmonis ſpernit obſequium. Malè Deo adhæret, quem quiuis ventus ab eo auellit, & ad hoſtem Dei poteſt impellere.

X.

S. Chryſoſt.
in epilt ad
Coloſſ. hom.
10.

Fortiùs Dauid, fortiùs alij ægroti cum Conditote ſuo fuerunt coniuncti, quos nulla ſolicitudo, nullus dolor potuit à charitate Domini ſui ſeparare, & ad deos alienos inuocandos tranſferre. *Dauid rex, inquit S. Chryſoſtomus, diligebat filiolum agrorum, & in ſacco quidem, & cinere jacebat: verùm neq; diuinos, neq; incantatores adduxit; quamquam tum tales eſſent, id quod in hiſtoria Saulis liquet. Sed Deo ſupplicauit. Vt vt diligas filium, non tantum diliges, quantum ille tum diligebat. Et in oratione aduerſus Iudæos: Ille 38. annis detentus fuerat inſirmitate ſua, ſingulis annis currebat ad piſcinam, & ſingulo quoque anno repellabatur, nec aſſequebatur ſanctatem, in perpetua paralyſi manens. Nec tamen conſugit ad diuinos, non adijt incantatores, aut proſiijt ad eos, qui per applicaturas promittunt ſanctatem, ſed exſpectauit diuinam opem, eaq; tandem admirandam quamdam, & inauditam ſanctatem adeptus eſt. Lazarus autem cum fame, cum morbo, cum ſolitudine. per omnem vitam colluctatus eſt. non triginta & octo annos verſatus in his, ſed per omne vite tempus. Sic igitur & exſpirauit in diuitis veſtibulo jaccens, contemptus, irriſus, eſuriens, canibus pabulum obiectus. Sic autem illius corpus debilitatum erat, vt nec canes irruentes, vlceratq; illius lingentes, poſſet abigere. Haud tamen querebat incantationem, non petala circumligauit, non expertus eſt impoſturas, non veneficos ad ſe vocauit, nec aliud quidquam vetitarum artium tentauit, ſed prius habuit illis immori malis, quàm vlla parte deſerere pietatem. Quam igitur veniam nos impetrabimus, qui, cùm illi in tantis malis perdurarint, ob febriculam, aut leue vulnus procurrimus ad ſynagogas Iudaicas, veneficos, & impoſtores in ades noſtras acceſſimus?*

Adeò